

Amunt, Puiggròs

Novament la Festa Major truca a la porta. I si des de sempre ha estat ocasió de reunir els fills de la vila, els que hi viuen i els qui en són fora, enguany fóra de desitjar que, a més, ens agermanés per a dur a terme tots els trajectes, encetats o no, que poden beneficiar el poble i els seus habitants.

Ja tenim local, el nostre Casal, ben popular i prou digne. Ja tenim endegada la urbanització d'alguns carrers, d'una part del poble. Podem i hem de fer molts més, encara. Es bent cert que Puiggròs sembla com si s'anés despertant, com si tots, joves i gent madura, demostrassin ganes de fer coses, de fer-ne cada dia més i millors. Endavant, doncs.

Això si, per a fer coses caldrà que tots hi contribuïm amb el nostre esforç. Les empreses no es fan totes soles: les fan els homes i les dones i els joves. Sempre hi ha hagut diferències d'opinió, entre les persones, però si el propòsit és un, les coses es fan, perquè la generositat és més forta que la malfiança i el desànim.

Aprofitem aquests dies esplèndits, de goig i benaurança, de la nostra Festa Major; fem memòria, sincerament, de les coses que entre tots hem fet ja, i ben bé podria ser que entre l'alegria de la música i les festes, ens vinguessin desigs de continuar pel camí emprès i, tot felicitant-nos nosaltres mateixos, exposéssim als nostres convidats les idees que tinguem sobre el progrès, bon regiment i convivència al poble. Perquè ens l'estimem i el volem, en la seva modèstia, al més perfecte possible.

Els pobles no valen pel fet de tenir molta extensió o cases molt llampants: valen per l'amor que es tenen entre ells els qui els habiten i per l'entusiasme demostrat en el millorament, dia a dia, de tots els aspectes del viure col·lectiu.

Felicitats a tots, i amunt, Puiggròs. Que sant Roc ens ajudi.